

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja mr. sc. R. M., Đ., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe bolnice K. T., K. T., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 5. rujna 2019.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev i potvrđuje rješenje Povjerenika za informiranje, KLASA: UP/II-008-07/19-01/40, URBROJ: 401-01/06-19-2 od 16. travnja 2019.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tuženika odbijena je tužiteljeva žalba izjavljena protiv rješenja bolnice K. T., broj: 05-10/13–2018 od 3. prosinca 2018. kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za pristup informacijama od 16. studenoga 2018.

Tužitelj u tužbi tvrdi da je označeno tuženikovo rješenje protuustavno, nezakonito i diskriminirajuće te da je tim rješenjem onemogućen u dobivanju traženih preslika određenih dokumenata. Tvrdi da su svi zahtijevani podaci zatraženi njegovim zahtjevom za pristup informacijama od 16. studenoga 2018., kojeg je uputio bolnici K. T. Predlaže da ovaj sud poništi navedeno nezakonito rješenje te da izda novo u skladu sa zahtjevom za pristup informacijama od 16. studenoga 2018. Ujedno predlaže zakazivanje rasprave u ovom predmetu.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe da je zahtjev koji je bolnici uputo tužitelj odbijen na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15., dalje u tekstu: ZPPI) jer je prvostupanjsko tijelo smatralo da tužitelj svojim zahtjevom zloupotrebljava pravo na pristup informacijama. Pojašnjava da je institut zloporabe prepoznat i u europskom zakonodavstvu i sudskoj praksi pa navodi europske pravne izvore i kriterije razaznavanja ovog instituta. Ostaje kod navoda u osporavanom rješenju te predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Tužba nije osnovana.

U prvom redu valja navesti da iz sadržaja tužbe te odgovora na tužbu, kao i podataka u spisu predmeta, proizlazi da je strankama u predmetnom postupku omogućeno očitovanje o podnescima zaprimljenim tijekom postupka pa je Sud predmetni spor riješio bez održavanja rasprave, ocijenivši da su u predmetnom slučaju raspravljena sva pitanja koja su odlučna za donošenje zakonite odluke te da razlozi zbog kojih se predmetno rješenje pobija ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj zahtjevom od 16. studenoga 2018. od bolnice K. T. zatražio dostavu preslika kompletne dokumentacije za javni natječaj i provođenje natječajnog postupka te sve natječajne dokumentaciju za odabranog kandidata po raspisanom javnom natječaju za radno mjesto ravnatelja/ravnateljicu te bolnice, objavljenom 5. listopada 2018. na službenoj mrežnoj stranici Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

Prvostupanjskim rješenjem tužiteljev zahtjev je odbijen uz obrazloženje da, zajedno s funkcionalno povezanim osobama, ponavlja istovrsne ili slične zahtjeve čija opsežnost dovodi do opterećenja rada i redovitog funkcioniranja Bolnice pa da, stoga, takvim zahtjevom zloupotrebljava pravo na pristup informacijama. U opsežnom obrazloženju odbijajućeg rješenja Bolnice navode se primjeri dosadašnjih zahtjeva tužitelja i drugih osoba koje učestalo zahtijevaju iste informacije, a međusobno su povezani.

Iz dokumentacije u spisu proizlazi da se zahtjev tužitelja odnosi na velik broj dokumenata, od kojih neki sadrže informacije zaštićene pravom na zaštitu osobnih podataka, neke su javno objavljene, a neke od traženih informacija posjeduje kao sudionik natječaja.

Nadalje proizlazi da je tuženik pri ocjenjivanju zakonitosti prvostupanjskog rješenja proveo iscrpnu analizu sadržaja tužiteljevog zahtjeva sa zahtjevima s njim povezanih osoba, koje na isti način i u sličnom sadržaju koriste pravo na pristup informacijama, upućujući istoj bolnici iste ili vrlo slične zahtjeve za vrlo obilnom dokumentacijom.

Pri tome je tuženik detaljno analizirao svrhu i cilj zatraženih informacija, procijenio odnos zajamčenog prava i njegove moguće zlouporabe, kako generalno, tako i u predmetnom slučaju.

Tuženik je tako, ocjenjujući zakonitost prvostupanjskog rješenja, pravilno utvrdio da, u predmetnom slučaju, interes javnosti za redovnim funkcioniranjem rada tijela javne vlasti prevladava nad interesom užeg kruga međusobno povezane javnosti da otkrije informacije u posjedu tog tijela. Stoga je, ne ulazeći u ocjenu stvarne mogućnosti davanja svih traženih informacija, ovaj sud ocijenio da je tuženik pravilno ocijenio zakonitim prvostupanjsko rješenje, uz obrazloženje s kojim je ovaj sud suglasan.

Naime, kada se procjenjuje zlorabi li netko pravo na informacije o radu tijela javne vlasti, procjenjuje se radi li se o prekomjernom podnošenju zahtjeva, to jest traži li se jednim zahtjevom veći broj ili količina informacija; radi li se o nepreciznom zahtjevu i podnosi li isti korisnik prava učestalo iste ili ponavljajuće ili neozbiljne zahtjeve, sve u korelaciji s pravima drugih osoba koja bi mogla biti onemogućena ili spriječena zbog angažmana oko rješavanja opisanih zahtjeva, što pak može dovesti do neučinkovitosti u radu tijela javne vlasti. S druge strane kod međusobno povezanih korisnika prava na informaciju koji podnose međusobno funkcionalno povezane zahtjeve, potrebno je analizirati cilj koji svaki podnositelj zahtjeva želi postići traženjem informacijom, sve kako bi se onemogućilo šikanozno postupanje. Među subjektivne kriterije spada i namjerno izazivanje smetnji u radu tijela javne vlasti i otežavanje njegova rada.

Prema tome kada se utvrdi da je korisnik prava na informaciju prekoračio granice primjene tog svojeg ustavnog prava, a to je rezultiralo ili može rezultirati neproporcionalnim opterećenjem funkcioniranja i rada tijela javne vlasti, a objavom informacije se ne ostvaruje

javni interes, već interes povezane grupe, može se primijeniti institut zloporabe prava iz članka 23. stavka 5. točke 5. ZPPI-a.

U ovom slučaju, Sud ocjenjuje da je tužitelj dio grupe međusobno povezanih podnositelja koji s više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljavaju pravo na pristup informacijama.

Ovaj zaključak proizlazi iz podataka Upisnika o zahtjevima, postupcima i odlukama o ostvarivanju prava na pristup informacijama Bolnice, Upisnika tuženika i Upisnika predmeta ovog suda te dokaza u spisu, iz kojih proizlazi funkcionalna povezanost zahtjeva korisnika i to ovdje tužitelja, B. L., M. M.₁, M. M.₂ i M. C. te međusobna povezanost ovih korisnika. Zahtjeve ovih povezanih osoba karakterizira traženje velikih količina podataka (voluminoznost), traženje informacija koje se odnose na duža razdoblja i nepreciznost zahtjeva.

U predmetnom slučaju je pravilno utvrđeno da je tužitelj povezana osoba, dio grupe koja učestalo, nepreciznim zahtjevima traži veliku količinu informacija od istog tijela javne vlasti, čime neproporcionalno opterećuje funkcioniranje i rad tog tijela pa je pravilno ocijenjeno da se objavom traženih informacija ne ostvaruje javni interes, već interes povezane grupe.

Slijedom svega naprijed navedenog tuženik je osnovano i pravilno ocijenio zakonitim rješenje kojim je odbijen tužiteljev zahtjev primjenom odredbe članka 23. stavka 5. točke 5. ZPPI-a.

Trebalo je stoga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 5. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.